

Klub kaktusářů Plzeň

založen 1965

Zpravodaj č. 4

září 2023

24. ročník

Vážení přátelé,

léto je za námi. A bylo to léto, jak se patří. Slunce i tepla bylo dost stejně jako příležitostí se sekávat s přáteli z klubu. Každý týden jsme měli možnost se sejít u některého z členů, něco pojíst a popít a samozřejmě pokochat se rostlinami. Myslím, že nás to bavilo, že jsme si to užili a že díky tomu bylo celé léto veselejší. Díky všem, kteří nás k sobě pozvali. Ale jdeme dál, je tu září a to znamená, že je před námi další letos již 24. díl Kolokvia (program naleznete v další části Zpravodaje). Musím se přiznat, že vždy celé léto trnu, jestli se nám podaří sestavit zajímavý program. Mám vždycky pocit, že jsme za tu řadu posledních let vyčerpali snad všechna témata. Ale kupodivu se naštěstí vždy objeví další a další nápady a podaří se nám najít nové náměty, o kterých je možné diskutovat. Prostě Kolokvium je jako takový živý organismus, který se neustále vyvíjí a reaguje na to, co se kolem nás a našich rostlin děje. A to je dobře. Jen tak bude pro návštěvníky zajímavé a budou k nám do Plzně rádi jezdit. Držme si palce, ať vše klapne i letos. Stačí už jen dodat, buďte toho všeho součástí a přijďte!

Jiří Musil, KK Plzeň

Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
Červen 2023	L.Kanca – sřípky z archivu	H.Rousová	Rousovi
Září 2023	J.Němček – USA 2022	klubová	Kolokvium
Říjen 2023	J.Procházka - Na cestách za gymny	Kuták	J.Hušner - Hýskov
Listopad 2023	v jednání		nekoná se

Nedělní návštěvy

Neděli po zářiové schůzi již tradičně nepořádáme nedělní návštěvu z jednoduchého důvodu, je Kolokvium a kdo chce, může si domluvit návštěvu o tomto víkendu u některého z členů sám.

V říjnu již kaktusy moc nekvetou, ale naopak jsou na vrcholu některé sukulenty zejména z čeledě kosmacovitých. V neděli 15.října od 10 h máne jedinečnou příležitost navštívit sbírku Jaroslava Hušnera nedaleko Berouna v obci Hýskov, Zahradní 554, tel 775 119 389. Jarda sice není členem našeho klubu, ale mnozí jej zajisté znáte. Je to srdcař ze zahradnické rodiny a na jeho kytkách je to znát. Vzhledem k tomu, že pojedeme přeci jen dál než obvykle, je víc než žádoucí se domluvit skupinově na společné cestě autem. Zajisté to ale nebude problém.

Společenská kronika

V září oslaví 60-té narozeniny Ladislav Petr z Hrádku, 70-té narozeniny Alexander Křikava z Komárova a v říjnu další 70-té narozeniny Josef Vindiš z Chudenína.

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme spoustu zdraví, pohody a samozřejmě potěšení z naší společné záliby...

Výstava

Letošní výstava proběhla v řádném termínu od 10. do 14.června na našem oblíbeném místě U Zvonu a to opět v rámci historického víkendu. K vidění bylo skvělých 31 výstavních kolekcí. Pro hodnotící

komisi ve složení Marika Looseová a Jirka Konstantinovič bylo obtížné ocenit ty 3 nejlepší. Nakonec komise přidělila Alberty těmto vystavujícím: Petr Korda, Miroslav Mařík a Josef Kraus. Všem gratulujeme. A abychom výstavu trochu zpestřili, sami návštěvníci mohli během soboty ohodnotit také jednu z kolekcí, a to vhozením ocelové kuličky, kterou dostali u vstupu, do uzavřené nádoby umístěné u každé kolekce. V sobotu večer pak proběhlo za všeobecného veselí počítání kuliček. Celkem bylo přiděleno návštěvníky 994 kuliček. Historicky první kolekcí oceněnou keramickou plaketou s názvem „Favorit výstavy“ (pozn. součástí plakety je i pozlacený keramický trn) se stala kolekce astrofyt Jiřího Musila s počtem 95 kuliček. Někteří členové z legrace protestovali s tím, že si příště budou muset sehnat alespoň 100 známých, kteří přijdou na výstavu hlasovat, aby mohli taky vyhrát. Ale proč ne, alespoň tím zvýšíme návštěvnost výstavy. Je třeba ale konstatovat, že i tak byla výstava velmi úspěšná, co se do návštěvnosti i hospodářského výsledku týče. I když si na celkový ekonomický výsledek musíme počkat na výroční zprávu, již teď je možné konstatovat, že jsme překonali loňský výsledek. A to je skvělé. Je na místě poděkovat všem členům, kteří vystavovali, přišli a pomohli při stavbě nebo službami. Bez vás všech by tato akce byla zcela nemožná. Pro zajímavost celkem se zapojilo 55 členů klubu. Díky všem!

Ale to ještě není ohledně letošního vystavování vše. Protože máme v klubu několik členů z Klatov a okolí, rozhodli jsme se je i letos podpořit a společně uspořádat další v pořadí již čtvrtou pouťovou dvoudenní výstavu v Klatovech, která se konala druhý víkend v červenci, tedy ve dnech 8.-9.června. Podle ohlasů byla vítaným zpestřením mezi ostatními pouťovými atrakcemi, o čemž svědčí i mimořádný zájem dětí o akci „Namaluj kaktus, dostaneš kaktus“. Děti zde namalovali celkem 460 obrázků, za které obdržely slíbený kaktus. A vězte, že to bylo o 110 obrázků více, než děti namalovali během stejné akce v Plzni. Pravda, zapojili se i někteří naši členové, kteří již nejsou, alespoň podle věku, dětmi, ale i tak je to hezké. Ostatně pokud vás zajímá, jak to na Klatovské výstavě vypadalo, mrkněte na náš web. Najdete tam menší foto-video reportáž, kterou pro nás připravil Vašek Kolbaba ml. z Kladna, který nám také vydatně pomáhal se službami. Za obojí děkujeme.

Zájezd

Zájezd se konal o víkendu 13. – 14.května. Musím se hned na začátku přiznat, že mě mrzel menší zájem členů zúčastnit se zájezdu, než jsme bývali zvyklí. Před dobou „kovidovou“ jsme neměli problém naplnit autobus, letos nás nakonec jelo pouhých 21. Těžko říct, co je příčinou. Možná je to tím, že dnes není problém si zajet v malém počtu ke komukoliv po republice na návštěvu a podívat se i do menších sbírek, do kterých není možné přijmout autobus. Ale přeci jen, klubový zájezd je především společenská událost a bylo by škoda, kdybychom o toto přišli. Na druhou stranu musím konstatovat, že 21 účastníků bylo tentokrát ideální číslo a že jsme nakonec byli rádi, že nás nejelo ani o jednoho víc. Asi se ptáte proč, že?

Zájezd začal jako obvykle srazem u Bohemie v 5:30. Odjezd a cesta bez problémů, příjezd do Dvora Králové nad Labem po 10 hodině. Jenže zatímco se všichni rozutekli na burzu, vedoucí zájezdu musel spolu s řidičem Tondou Berkou začít řešit nepříjemnou patálii - porouchal se autobus. Za vydatné pomoci předsedy KK Dvůr Králové Ondřeje Mikeše se podařilo sehnat servis a po 14 h jsme povzbuzeni zdánlivě vyřešeným problémem nasedli znovu do autobusu a vyrazili směrem k Dubnovým. Jenže oprava dlouho nevydržela a na nedaleké křižovatce autobus bohužel opět vypověděl službu. Nyní již bylo jasné, že budeme muset improvizovat. Zatímco autobus čekal na odtah a vyrazil prázdný směr Plzeň, členové zájezdu se za vydatné podpory Ondry Mikeše a Jardy Bohaty přemístili osobními auty nejprve do sbírky prvně jmenovaného, kde jsme mohli obdivovat obrovský skleník se nádhernými vzrostlými rostlinami a poté k Luboši Hojnému. Kdo znal jeho dřívější sbírku a prodejní skleník, byl v šoku. Obrovský skleník napěchovaný sukulenty, mimo jiné s rozsáhlou kolekcí rostlin rodu Hoya, a v jeho okolí jedno velké staveniště. Myslím, že každý, kdo tam s námi byl, mi dá za pravdu, že bude zajímavé se tam brzy znovu vrátit a vidět konečný výsledek. Čas rychle utekl a my jsme s díky opět využili obou řidičů a po malých skupinkách se vrátili do Dvora Králové k ubytovně. Ještě jednou oběma děkujeme za nezištnou pomoc. Po společné večeři jsme usínali s nadějí, že se snad podaří najít řešení, jak nás dostat zpět do Plzně, v lepším případě pak jak dokončit zájezd dle původního nedělního harmonogramu. Měli jsme štěstí. Ráno nás probudil řidič, který dorazil s autokarem pro právě 21 osob. Být nás o jednoho víc, tak sedí na podlaze nebo jede domů vlakem. Bylo tedy vyhráno, mohli jsme absolvovat zájezd, tak jak bylo naplánováno. Nejprve k Liborovi Mejstříkovi do Třebechovic, a pak k Josefu Matoušovi, po obědě ke Zdeňkovi Richterovi, Karlovi Volejníkovu a Josefu Hodycovi. U všech jsme byli vlídně přijati, viděli krásné rostliny a mnohé si domů přivezli. A tak jsme se domů vraceli plně spokojení, což nakonec umocnil i fakt, že náš letošní zájezd neskončil předčasně a že jsme se domů šťastně vrátili byť bohatší o jeden nechtěný zážitek navíc.

Poděkování od Heleny Rousové

Milí kolegové kaktusáři,

v květnovém zpravodaji se objevil článek "Vzpomínky na Vaška " a musím přiznat, že po jeho přečtení moje oči nezůstaly suché. Jsem ráda, že na Vaška vzpomínáte v dobrém a vesele. Udělalo mi velkou radost, že jste neváhali vzít pero do ruky a sepsali svoje zážitky s ním. Moc Vám za to děkuji!

Moje poděkování náleží také předsedovi Jiřímu Musilovi, který mi neváhal pomoci cennými radami, a rovněž Alfredu Errlichovi, jenž mi podal pomocnou ruku při odvozu kaktusů na výstavu.

Na závěr patří velké díky všem, kteří přišli na nedělní návštěvu a vzali si kytičku na památku.

Přeji všem, ať Vám kaktusy rostou, kvetou a dělají radost!

Moc děkuji
Helena Rousová

Krásné mamilárky, známé i méně známé (článek k fotografii na titulní straně Zpravodaje)

Chtěl bych postupně představit krátkým textem a fotkou některé pěkné mamilárie ze své sbírky a přilákat kaktusáře k pěstování tohoto v současnosti trochu opomíjeného rodu.

Mammillaria schwarzii je milá miniaturka. V přírodě je lokalita výskytu omezená na malou oblast východně od města San Felipe v Guanajuatu (Sierra El Cubo).

Rostlina byla popsána již v roce 1949. Přesto není v kultuře příliš rozšířená. Je to pravděpodobně způsobeno několika důvody: fascinací novinkami u kaktusářů, dlouho tajenou lokalitou, a tedy omezenou dostupností a trochu obtížnějším pěstováním. Pěstování ale pro běžného kaktusáře není žádná výzva. Při dodržení propustnosti substrátu, menšího květináčku a opatrnější zálivky se není čeho bát. Rostliny rostou velmi pomalu. Zpočátku jednotlivě, postupně začnou vytvářet malé trsy. Nikdy nepřerostou, vždy to budou jen drobné šperky vašich sbírek.

Josef Skála

Klub kaktusářů Plzeň, z.s.
pořádá
již 24. ročník symposia o kaktusech
Plzeňské kaktusářské kolokvium

které se uskuteční v sobotu 16. září 2023
v kulturním domě JAS, Jablonského 39, Plzeň

Pátek 15. září od 18 hod se koná „Setkání přátel plzeňského fóra“

neformální setkání ve sbírce Jiřího Musila v Plzni, ul. Žižkova 45

sudové pivo Prazdroj 12° věnuje KK Plzeň – půllitr s sebou
prohlídka sbírky, diskuze nad kaktusy, promítání s kaktusářskou tematikou
od 20:00 – degustace regionálních piv dovezených účastníky z různých koutů republiky
ve 21:00 – **Povídání s Mírou Naxerou** (film)
pro nenáročné možnost přespání v místě konání ve spacáku nebo ve stanu

Sobota 16. září od 9:00 Kolokvium

9:00 – 10:30 Burza rostlin a pěstitelských potřeb

10:45 – 13:00 **Pěstování mrazuvzdorných kaktusů v pařeništích**

Jiří Vondráček - krátký film & diskuze

Také máte problémy se zálivkovou vodou?

Vladimír Machačný/Radmila Matulová - krátká přednáška & diskuze

Gruzobergie a další postřehy ve sbírce

Josef Galo - krátký film & diskuze

Máme se bát Xanthomonas?

Pavel Peregrin - krátká přednáška & diskuze

Pěstování sukulentů v botanické zahradě

Tomáš Procházka - krátký film & diskuze

Čištění semen

Jiří Musil - krátký film & diskuze

Pěstování echinocactusů

Miroslav Naxera - krátký film & diskuze

Opylování echeverii

Jan Jiška - krátký film & diskuze

Luboš Kanca - krátké filmy k příspěvkům

13:00 Oběd v místní restauraci (nutné objednat do 10 h u služby u vstupu)

Od 13:00 – Návštěvy v plzeňských sbírkách (viz. <http://kkplzen.eu/index.php/nase-sbirky>)
Návštěvu sbírky je nutné u konkrétní osoby domluvit buď předem, nebo nejpozději během dopolední burzy. Bez ohlášení nebude garantována přítomnost majitele ve sbírce.

Vstupné: 100,- Kč, cena za prodejní stůl: 100,- Kč (prodávající neplatí vstupné)

Ostatní informace: www.kkplzen.eu, případné dotazy vybor@kkplzen.eu

Změna programu vyhrazena.

Nová hrozba pro kaktusy aneb Máme se bát *Xanthomonas*? (článek k fotografiím na zadní straně Zpravodaje)

Před rokem se na mě obrátil jistý kaktusář s tím, že mu nezabírají postřiky na houbovou chorobu, kterou trpí jeho kaktusy. Probrali jsme tedy spolu postup ošetření, zvolené přípravky (Askon, Revus Top, Switch) a podle jeho řeči jsem neshledal, že by něco dělal v zásadě špatně. Domluvili jsme tedy znovu, jak bude dále postupovat, a s tímto se rozloučili. Zhruba po dvou měsících se ozval znovu s tím, že výsev skvrn na kaktusech pokračuje dál i přes ošetření. To už mě nedalo pokoj a požádal jsem ho, aby mi poslal nějaké ilustrační foto s projevy choroby. Poslal a podle fotek jsem usoudil, že jde o nějaké *Cladosporium*, napadající pokožku rostlin. Požádal jsem ho tedy, pokud může, aby mi dovezl nějaký vzorek rostlin s tím, že ho předám Honzovi Čápkovi, který na něm nechá provést diagnostiku.

Stalo se a já Honzovi vezl asi čtyři rostliny, dva fero kaktusy a dvě astrophyta. Spolu jsme se na ně ještě u něj dívali a shodli se, že půjde jednoznačně o to *Cladosporium*+ něco, co ale nebylo závažné. Honza vzorky odeslal a čekali jsme.

Zhruba po měsíci přišlo vyhodnocení a dle očekávání *Cladosporium* bylo zjištěno. Toto jsem sdělil onomu pánovi s tím, že podle našeho názoru musí dělat něco špatně a proto se výsledky nedostavují. Probrali jsme tedy znovu celý postup, navrhl jsem ještě posílení o ú.l. dimetomorph+ mancozeb a s tím jsme se rozloučili.

Po zhruba opět měsíci se onen kaktusář ozval, že bohužel nic nefunguje a skvrny se opět rozšířily. Teď už mě to opravdu nadzvedlo, i z hlediska jakési profesní cti a opět jsem ho vyzval, aby ještě zkusil dovést jeden vzorek, který jsem opět předal Honzovi.

A tehdy Honza vyslovil myšlenku: Něco mě ještě napadlo, ale to snad není možný, pokud nefungují fungicidy, tak by to mohla být jediné snad bakterie.

Vzorek byl odeslán ke kultivaci a asi zase za měsíc Honza volá: Mám pro tebe dvě zprávy-jednu dobrou a jednu špatnou.

Tak nejdřív tu dobrou, já na to, opačně, než bývá zvykem. Takže ta dobrá je, že intuice vyšla a jedná se opravdu o bakteriozu, konkrétně o *Xanthomonas*. A kromě toho opět zjištěno jako doprovodný patogen *Cladosporium*. No a špatná je, že na to v podstatě nic není.

Takže jsme byli, jak se říká, doma a konečně se vysvětlila neúčinnost fungicidů, protože na bakteriozu fungicidy pochopitelně nezabírají.

Jenže kardinální otázkou zůstává a co dále s tím?

Ve stručnosti si představíme náš problém, to je bakterii *Xanthomonas*.

Rod *Xanthomonas* obsahuje různé druhy, z nichž největší podíl představuje *Xanthomonas campestris* s jeho dalšími patovary. Původně jich dle literatury bylo popsáno přes 140, nyní jsou udávány tři, ale to nás nemusí vcelku zajímat. Jedná se o polyfágní, aerobní, gram-negativní bakterii, parazitující na živém organismu i schopnou přežít na odumřelém, rozpadajícím se hmotě. Do těla rostliny vstupuje rankami, průduchy. Infikuje jedno i dvouděložné rostliny, projevy pak jsou různé na různých rostlinách, od bakteriálních žilkovitostí např. na zelí, přes různé skvrnitosti až léze. Na živném prostředí vytváří žluté kolonie a od toho název *Xanthomonas*, xanthos= řecky žlutý. Může přežít v prostředí teplot od 5 do 39 st.C, takže není nijak vybíravá. Ve světě působí problémy např. na banánových a bavlníkových plantážích, v našich podmínkách, jak již bylo zmíněno, u zelinářů na brukvovité zelenině, patogen přežívá i na brukvovitých plevelích.

Jaké jsou možnosti ochrany?

Stručně řečeno, zatím velmi malé a pokud vůbec, tak jde o biologickou ochranu.

První možností, která by se logicky naskýkala, je použití antibiotik.

Ve světě, v USA a ještě v několika dalších státech, jsou k ochraně plantáží povolena k použití antibiotika, konkrétně oxytetracyklin a streptomycin, nicméně toto není šťastné řešení zejména pro hrozbu vzniku rezistentních populací, což již v několika případech konkrétně na tetracyklin bylo

prokázáno, a dále proto, že se musí používat vysoké dávky, dle literatury nejméně 500ppm ú.l., aby bylo dosaženo potřebné účinnosti.

Když odhlédneme od toho, že antibiotika a tetracyklin a streptomycin obzvláště jsou pouze na lékařský předpis, již samotná etika použití antibiotik ve sbírce je přinejmenším sporná, ne-li rovnou zavrženíhodná.

Druhou možností, dříve doporučovanou, je použití měďnatých preparátů. Měď jako těžký kov se má vyznačovat antibakteriálním působením, bohužel v tomto případě tomu tak není a tak použití přípravků typu Champion se mívá účinkem. Dle dostupné literatury je to dáno i tím, že mnoho patvarů si vytvořilo proti mědi rezistenci.

Další možností, i u nás dnes seriózně vědecky testovanou, je využití nanočástic stříbra, které je oproti mědi mnohem účinnější. Bohužel, je to ve stadiu výzkumu a první poznatky naznačují, že pro dobrou účinnost je třeba použít koloidní stříbro nejméně 100 ppm, což tuto metodu činí pro naprostou část kaktusářské populace nepoužitelnou jak z hlediska koncentrace, tak hlavně získání takového koloidního stříbra. Nižší koncentrace nevedly k dobrým výsledkům.

Co tedy dělat, pokud zjistíme ve sbírce tento patogen?

První a nejjistější možností, zvláště je-li napadeno pouze pár rostlin, je tyto okamžitě zlikvidovat. Pokud se nám bakterioza ve sbírce vyskytne, likvidace takovýchto rostlin samozřejmě neznamená, že se opět nemůže vyskytnout, ale odstraněním těchto rostlin můžeme významně snížit zdroj infekce.

Co ale dělat, pokud se infekce vyskytne na desítkách rostlin?

Z chemických prostředků lze jako v podstatě jediný jmenovat fosetyl-AL, který obsahuje přípravek Aliette, případně ještě Previcur Energy. Fosetyl vykazoval na *Xanthomonas* určitou míru působení, nicméně v žádném případě jako účinnou. Nechal by se ale použít jako střídač k přípravkům, o kterých se nyní zmíním.

Přípravky s přímo deklarovaným působením proti *Xanthomonas*

V tomto případě jde o čistě biologické preparáty, a to **Serenade** od firmy Bayer a dále o přípravek **Baskus** od firmy Monas Technology.

Serenade obsahuje *Bacillus amyloliquefaciens*, který jednak působí sám proti houbám a dále produkuje další látky, působící baktericidně. Výrobce uvádí účinnost i na *Xanthomonas*.

Baskus obsahuje směs bakterií a kvasinek, jejichž složení je patentem firmy Monas Technology a je výhradně určen proti bakteriozám.

U obou těchto přípravků je nutné poznamenat, že byly zkoušeny pro polní plodiny, hlavně zeleninu, takže není jisté, zda u kaktusů bude stejná účinnost.

Přípravek Serenade jsem osobně nezkoušel, v postižené sbírce odzkoušuji Baskus a u sebe doma mám v léčení další tři rostliny, abych aplikace měl pod kontrolou. Na výsledek si budeme muset počkat, při větším napadení výrobce doporučuje až deset aplikací v odstupu týdne. Napadená místa bohužel nezmizí, nicméně je důležité, aby se léze dále nešířily.

Co říci na závěr- bakteriální choroby u kaktusů nejsou nijak novou záležitostí, již některé publikace o kaktusech ze 70. let se o nich zmiňovaly, vždy byly ale brány jako něco exotického a v podstatě nevýznamného. Případ oné sbírky však naznačuje, že by se do budoucna mohly stát velmi nepříjemnou záležitostí a netýká se to jen kaktusů, před nedávnem mě kontaktoval člověk shodou okolností velice blízko mého bydliště a když jsem k němu přišel, ukázal mi napadené sukulenty, u nichž mu prý Honza Čáp opět diagnostikoval bakteriozu. Tyto sukulenty si nechal poslat z Portugalska, tudíž je velice pravděpodobné, že nákaza již byla importována odtud. Navíc Portugalsko a Španělsko jsou země zelinářské, takže tím pravděpodobnost významně vzrůstá. I u něj tedy budu zkoušet Baskus a dále vůbec nevíme, v kolika dalších sbírkách se bakteriozy můžou vyskytovat. Strašení není na místě, ale s ohledem na vzrůstající četnost výskytu a možnost zavlečení nákazy do sbírky je určitě dobré být obezřetný a dodržovat, jako vždy a ve všem, starou dobrou prevenci a bezhlavě nezařazovat nové přírůstky okamžitě do sbírky. Děkuji za pozornost

Pavel Peregrin

Letní úterní návštěvy ve sbírkách:

11.7. u Milana Kůrky na Bílé Hoře

18.7. u Ládi Machačného ve Lhotě

25.7. u Hájků v Třemošné

1.8. u Sikorů v Klabavě

8.8. u Němečků Zátíší

15.8. u Jirky Vinaře

22.8. u Looseů v Záluží

31.8. výborovka u Jirky Musila

The Birds po 60 letech

Je to již nějakých 60 let, co vzniknul legendární film geniálního mistra hororů Alfreda Hitchcocka. Věřím, že významná část kaktusářské populace tento film viděla, nebo aspoň o něm slyšela. Připomínám tedy pouze to, že film pojedná o postupném narůstání agresivity ptactva a jejich vražedných útocích na obyvatele poklidného amerického městečka Bodega Bay. Na tento film jsem si vzpomenu nedávno při odstraňování následků řádění ptačích škůdců v mé sbírce rostlin.

Začalo to nenápadně. Asi před dvěma roky jsem přesunul část kytek na chalupu, mimo jiné několik mrazuodolných echinocereusů. Pěstuji je celkem prostě: písek + kompost + miska, zasadit, hotovo. Celé roky to fungovalo bez problémů. Ovšem po přesunu na zábradlí balkónu na chalupě jsem po pár týdnech zjistil, že z některých čerstvě přesazených kytek vypadla jmenovka na podlahu a ubylo trochu substrátu. „Asi vítr Máchale, je zde větrno, až se to zalije, vítr s tím nehne“, přišlo mi na mysl. Jmenovka putovala se substrátem zpět, zálivka zpevnila substrát a byl klid. Ne dlouho. Za měsíc jdu s konvičkou a hle, opět bordel. Kouknu mezi kytky a vidím, že si jinak milí ptáčekové udělali v mých kytkách luxusní písečné lázně. Cosi neslušného vypadlo z mých úst a hned došlo k nápravě: volné prostory mezi rostlinami a okraji misek skvěle vyplnily větší kamínky ze záhonu, mám jich značný přebytek. A byl od ptáků klid. Tedy zatím.

Letos zjara mne přepadlo nutkání pořídit pár nových mrazuodolných kytek na balkón. V Počaplech jsem pořídit pár semenáčků, zasadil, opatřil jmenovkami a umístil na balkón. Mrzutosti s ptactvem byly po loňském příměří zcela zapomenuty, tedy z mé strany. Ptactvo nezapomnělo. Asi dva měsíce byl klid. Ale pak to začalo nenápadně: ztratil se jeden Pediocactus. Já nezareagoval. Za dva týdny už nebylo nejen pediáků, ale ani substrátu v květináči. „No moje chyba, chtělo to tam dát kameny“, ale nadávat jsem mohl tak akorát sobě. Přišlo mi divné, že ptáci nevyházeli semenáčky echinocereusů. „Asi se bojí toho lesa sněhobílých jmenovek!“, napadlo mě zcela logické vysvětlení. A opět jsem nezareagoval. Ovšem tím se asi ptactvo definitivně namíchlo. Za tři týdny již při cestě od vrátek k domu vidím, že je zle. Tu jmenovka od echinocereusu, támhle jiná od brachychitonu. V trávě další tři, pod lavičkou dvě... A jako zlatý hřeb? Oklované inermisy!

Dopadlo to nakonec ještě snesitelně, ke všem kytkám se mi podařilo dohledat údaje. Oklovaným inermisům v suchém skleníku zaschly oklované rány. Dokonce po pozdně letní zálivce začaly vyrážet odnože, holt budou dříve trsy. A já se připravuji na boj s ptactvem v roce 2023. Že si vyrobím ochranné klíčky na snadné cíle, o tom žádná. Ale uvažuji v boji použít odstrašující biologickou zbraň: velkého tlustýho kocoura!

Jirka Konstantinovič

Gastronomický zážitek

Před mnoha lety, při mé první cestě za kaktusy jsem navštívil Mexiko. V rámci své profese jsem chtěl co možná nejvíce poznat místní kuchyni. Mnohokrát jsem byl překvapen rozmanitostí chutí, čerstvostí ovoce a zeleniny a jednoduchostí přípravy.

Asi v půlce mé mexické výpravy jsme navštívili úžasnou oblast v okolí

Quatro Cienegas. Celý den jsme pokukovali po krásných kytkách. Večer jsme se ubytovali a vyrazili na večeři. Restaurace byla příjemná a my se rozhodli dát si mexický steak. Ochutnali jsme místní nachos se salsou, dali pivko a po chvíli bylo jídlo na stole. Pustili jsme se s chutí do masa, mírně pálivého, a do rýže se zeleninou. Jako český (možná evropský) kuchař si dělám představu o chuti, která by měla vyhovovat co největší části strávníků.

Po prvním soustu jsem se zarazil, něco nebylo v pořádku. Honza se na mé přání zeptal obsluhy, z jakého masa je jídlo připravené. Odpověď zněla, že sušeného hovězího masa. Okamžitě navázal řeč, že jsem kuchař a že by mě moc zajímalo, jak to vypadá, jak se jídlo připravuje ... Byli ochotní a

během krátké chvíle jsem byl v kuchyni vedle místního cocinéra (kuchaře). Vše mi ukázal a musím říci, že na mexické poměry bylo vše uklizené a čisté. Maso bylo uložené v lednici. Příprava probíhala tak, že si sušené maso nakrájel na menší kousky (steak :-)), ty pak zlehka opekl a dal krátce podusit do připravené omáčky (papriky, rajčata, koření, libeček).

Smířil jsem se s tím, že ta chuť (mírně voňavého sušeného masa) je v pořádku. Nicméně jídlo jsem nejedl, Honza a Petr ano. Nic jim nebylo, jen já jsem měl další zážitek do mé gastronomické praxe. Na závěr se dá říci, že ne každému hladovému kaktusáři bude sušená mexická kráva chutnat – i když je v místní gastronomii v pořádku.

Luboš Loose

Pro ty, kdo uvažují o stavbě skleníku

Jen malý tip pro ty, kdo uvažují o stavbě „skleníku“ a rádi by použili komůrkové plexisklo, jako má třeba Jirka Musil. Pokud budete kupovat v ČR, je zde pouze jediný distributor firma Zenit, která nabízí šířky 980 nebo 1200 mm a délky až 6000 mm. Aktuální cena je přes 1800 Kč/m² včetně DPH.

Trochu jsem pátral po stránkách výrobce v Německu a zjistil jsem, že i výrobce má svůj E-shop. V tomto případě nabízejí desky pouze o šířce 980 mm a délky od 500 do 2000 mm. Cena za m² je však diametrálně odlišná. Aktuálně cca 57 €/m², což je poměrně velký rozdíl. Nezkoumal jsem, zda je možný osobní odběr, ale zasílají i do ČR.

Více informací najdete na <https://www.plexiglas.de/en/home>.

Václav Kolbaba

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701158336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 150 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: kutak@plzen.eu

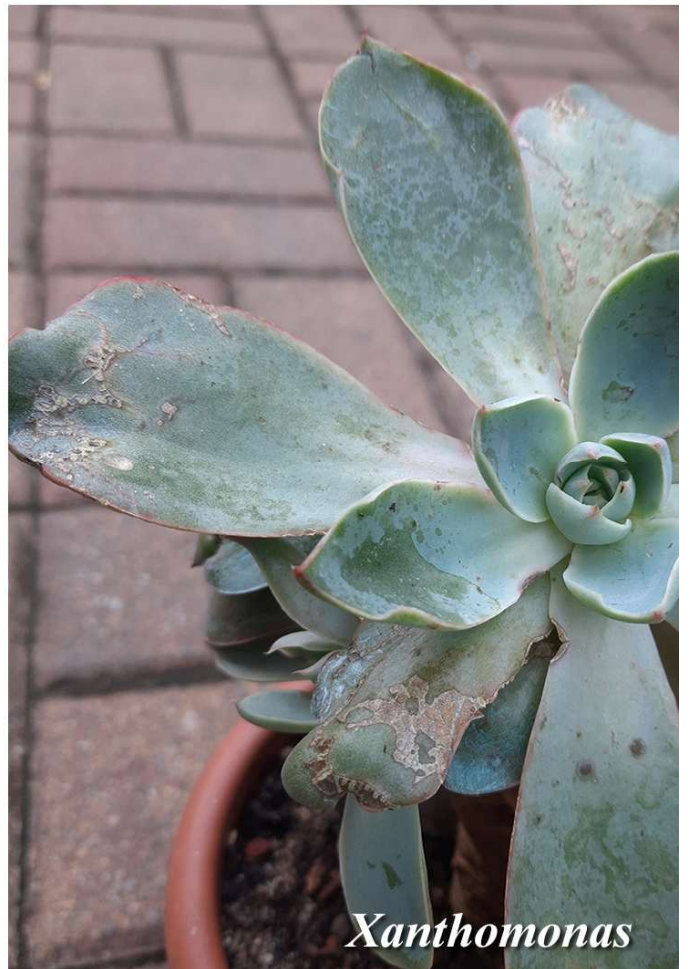
Xanthomonas

Xanthomonas

Xanthomonas

Xanthomonas